

се спущатъ по долината на Марица, улавятъ Юстиниановия тѣлохранителъ и ударватъ на грабежъ изъ Тракия дори до Егейско море. На слѣдната година огромно количество славяни ударили на Солунъ (при замѣстника на Хилвудъ, Германъ, племенникъ на Юстиниана и началникъ на тракийскитѣ войски: *magister militum totius Thraciae*). Прокопий пише, че тѣ вече не идвали за грабежъ, а за осѣдълъ животъ (*non cursim populabundi sed perinde ac si essent in suis finibus*). Славянитѣ, край пакоститѣ около Солунъ, разбили нѣидѣ около Одринъ Юстиниановата войска и ограбватъ областъта Астика, която за тоя периодъ се посочва около Бургашкия заливъ. Отъ тукъ ударватъ къмъ Цариградъ, гдѣто сж били отблѣснати, за да се върнатъ по домоветѣ си (*reliqua praeda domum revesti sunt, ibid*). Тукъ подъ израза домоветѣ си не трѣба да се разбиратъ само заддунавскитѣ покрайнини, но и днешна сѣверна България. Че прѣзъ тоя периодъ славянитѣ сж живѣли вече осѣдло въ сѣверна България и даже — около Родопитѣ и Старо-Планинскитѣ склонове, се види отъ думитѣ на Прокопий, че градоветѣ Пловдивъ и Платинополъ лѣжали въ съсѣдство съ много варварски народи (*de aedif. IV, 11, 304*). Въ 558 г. цѣлиятъ полуостровъ е билъ наводненъ отъ славяни и други народи, частъ отъ които достигнали самитѣ Термопили, а други — били отблѣснати отъ Велизарий при Цариградъ. (Дриновъ *op. cit.*, 93—101).

Отъ факта, че вече въ VI-я вѣкъ Проконий споменува заселища, въ които личатъ славянски нишки, (като напримѣръ: *Ῥακούλη, Γετρίνα, Βρέδας, Ζδεβρίν, Κάμινος, βέρζανα, βόρβρεγα, βικάνοβο, βράτξιστα*, и т. н.) може да се заключи, че тѣ сж живѣли осѣдло на Полуострова минимумъ два вѣка по-рано, защото не току тѣй може да се заправи заселище отъ чужденци, които да наложатъ името му въ административнитѣ списъци на една културна империя. Вече въ 675 г. се чува име *Σκλαβινίας* (Славянния) на обширна областъ подъ Балкана и Родопитѣ, отъ която не могатъ да се изключатъ самитѣ покрайнини на Източния Балканъ. Теофанъ въ 688 г. пише вече: *Σκλαβινίας καὶ βουλγαρίας*.

Движението на славянитѣ въ Полуострова не се спира съ отблѣсването имъ при Цариградъ (558 г.). За тѣхъ на-